

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og hovedindhold

Dette lovforslag fremsættes som et led i udmøntningen af regeringens regelforenklingsplan. Sigtet er at lette adgangen for patienter med behov for højt specialiseret behandling til frit at vælge behandling på lands- og landsdelsniveau.

I dag står patienter med behov for højt specialiseret behandling, hvis de ikke er akutte, i langt de fleste tilfælde på venteliste to gange - først til en visitationsundersøgelse på et sygehus i bopælsamtet og dernæst til behandling på et sygehus med lands- og landsdelsfunktion. Fritvalgspatienter kan risikere at stå på venteliste tre gange - først til undersøgelse på et fritvalgsygehus, derefter til visitationsundersøgelse på et sygehus i bopælsamtet og endelig til et sygehus med en lands- og landsdelsfunktion.

Baggrunden er, at der har udviklet sig en visitations- og kautionspraksis, hvorefter patienterne skal vurderes på et sygehus i bopælsamtet, før de med amtets kautionstilsagn kan visiteres til en sygehusafdeling med lands- og landsdelsfunktion. Først herefter kan de benytte det frie sygehusvalg til at vælge mellem relevante afdelinger med lands- og landsdelsfunktion.

Denne visitations- og kautionspraksis opleves som overflødig og bureaukratisk i de tilfælde, hvor patienten har fået stillet en diagnose, eller der er en faglig begrundet formodning om en diagnose, som kræver højt specialiseret behandling på et sygehus med lands- og landsdelsfunktion.

Med lovforslaget foreslås det, at indenrigs- og sundhedsministeren får adgang til at fastsætte nærmere regler om visitation til lands- og landsdelsafdelinger. Med denne adgang kan der fastsættes regler om, at visitations- og kautionspraksis for patienter med diagnosticeret behov for behandling på sygehus med lands- og landsdelsfunktion afskaffes.

I Sundhedsstyrelsens vejledning om specialeplanlægning og lands- og landsdelsfunktioner i sygehusvæsenet, som er baseret på en aftale med amterne og

de lægefaglige selskaber, vejledes om visitation af patienter til behandling på lands- og landsdelsniveau.

Med lovforslaget vil ministeren kunne fastsætte regler om, at praktiserende læger og praktiserende speciallæger samt udenamtssygehuse i henhold til Sundhedsstyrelsens vejledning om specialeplanlægning og lands- og landsdelsfunktioner i sygehusvæsenet kan henvise patienter direkte til lands- og landsdelsafdelinger, hvis patienten allerede har fået stillet en diagnose, eller har fået foretaget en udredning, som klart viser eller peger på, at patienten har behov for højt specialiseret behandling på en sygehusafdeling med lands- og landsdelsfunktion.

Denne adgang omfatter f.eks. gravide insulinkrævende diabetikere og patienter med HIV-infektion, der oplever nye symptomer. Den omfatter f.eks. også patienter med opblussen af svær eller vedvarende aktiv kronisk inflammatorisk tarmsygdom, patienter med opblussen af visse kendte, svære kroniske autoimmune sygdomme og lignende.

Nogle amter og lands- og landsdelsafdelinger tilbyder disse patienter »åbne indlæggelser«, men praksis i amterne og på sygehusafdelingerne er meget forskellig.

Ordningen følges i dag i forhold til udenamtssygehuse, men er oftest begrænset til de tilfælde, hvor patienten har behov for akut viderehenvielse til en lands- og landsdelsafdeling. Nogle amter bruger dog ordningen i videre omfang, hvor der foreligger deciderede samarbejdsaftaler mellem amternes sygehuse. Praksis er imidlertid meget forskellig.

Reglerne, som vil blive fastsat i medfør af lovforslaget, vil tilsi gte at:

- De omfattede patienter vil blive ligestillet med patienter, hvis behov for behandling kan opfyldes på en basisafdeling.
- De omfattede patienter kun skal stå på venteliste til ét sygehus, dvs. sygehuset med lands- og landsdelsfunktion.
- Dublering af undersøgelser begrænses.
- Praktiserende læger og praktiserende speciallæger samt udenamtssygehuse efter Sundhedssty-